

idet man gaaer ud fra et Forsøg, som muligt mislykkes. Kan der ikke blive en Havn ved Esbjerg, da maa man, fordi Formaalet, som sagt, er stort, forsøge det andetsteds, maaffee ved Ringkjøbing. Men, nødes man dertil, saa er det jo ogsaa klart, at det Jernbanesystem, som skulde slutte sig dertil, forud er spoleret, thi Jernbanesystemet maa dog anlægges med den Havn for Die, som skal drage Fordeel af samme, og med hvilken det skal staae i Forbindelse. Jeg siger derfor, mine Herrer: Værer ikke hidfige i dette Dieblit, thi enten ville De aldeles Intet udrette, eller ogsaa ville De gjøre ubodelig Skade ved at være hidfige.

Jeg skal endnu tillade mig at omtale den under Litra a. opførte Jernbane, Jernbanen fra Nørresundby til Frederikshavn. Denne Bane hører til dem, som efter min Overbeviisning bør bygges, og jeg betragter Nørresundby og Frederikshavn som de to faste Endepunkter af denne Jernbane, men saa bliver Spørgsmaalet, hvor den forresten skal gaae. Der kunde nævnes tre Linier, og jeg skal da først omtale den ene som den Linie, der ubetinget bør forkastes. Det er den Linie, som i 1856 blev projecteret af danske Ingeniører, og som omhandles i et Skrift, der blev omdeelt paa Rigsdagen i December 1856. Denne Linie har det Mærkværdige ved sig, at den, som sagt, er foreslaaet af danske Ingeniører. Da der først blev Tale om Jernbaneanlæg i Sylland, var det jo engelske Ingeniører, der projecterede Jernbanerne. I det sydlige Sylland fulgte de Høiderhyggen, men, da de kom til Nord for Limfjorden, fulgte de derimod Østkysten, den korteste Vej til Frederikshavn. De danske Ingeniører indsaae fuldt vel, at Planen var forseilet for Sylland Syd for Limfjorden, og de foreslog derfor at gaae fra Høiderhyggen til Østkysten, men det Modsatte skete Nord for Limfjorden. Her var der af de engelske Ingeniører projecteret en Østkystbane, hvorimod de danske her projecterede en Høiderhygsbane. Ligesaa uheldig som Høiderhygsbanen nu er Syd for Limfjorden, ligesaa uheldig er Østkystbanen Nord for Limfjorden. Jeg skulde ikke have offret saamange Ord paa dette Project, dersom det ikke var dette, hvormed den ærebe Indenrigsminister i Lovforslagets Motiver havde

sammenstillet Banen over Hjørring. Naar man anstiller Sammenligning mellem disse to Baner, og naar man kun har Balget mellem Høiderhygsbanen i Vendsyssel, der ikke vil blive til større Nytte der end Syd for Limfjorden, og den Bane, som der i Lovforslaget er Tale om, saa giver jeg ubetinget den ærebe Indenrigsminister Ret i, at der ikke kan være Spørgsmaal om, at man maa vælge den sidste, den til Hjørring. Men jeg skal da gjøre opmærksom paa, at der endnu er den tredie Linie, nemlig den af de engelske Ingeniører projecterede Linie paa Østkysten, som efter min Overbeviisning fortjener at komme under nøieste Overveielse, inden man vælger mellem den og den nu foreslaaede Bane. Hvad Omkostningerne og Veilængden angaaer, som ere omtalte i Motiverne, da vil jeg kun endnu udtrykkelig fremhæve, at den Sammenligning, som er anstillet mellem den Linie, der kaldes den directe, det vil sige Høiderhygsbanen, og den under Litra a. foreslaaede over Hjørring, ikke kan have nogen Betydning ligeoverfor Østbanen, thi det er altsaa ganske andre Baner, der her ere sammenstillede, og den ansførte Besparelse i Veilængde af 2¹/₁₀ Mile og i Omkostninger af 295,000 Rd. kan altsaa aldeles ikke komme i Betragtning her. Til Fordeel for Østbanen nævner jeg nu for det Første det, at det er den korteste Linie. Vel yttrede den ærebe Minister i Mødet i Mandags i den Anledning Noget, men dette kan jeg knap tage for hans Alvor, saa forunderligt løb det i mine Øren. Den ærebe Minister sagde, at da vi allerede havde gjort saamange Bugter paa Banen i det Sydlige, kunde vi vel ogsaa gjøre en Bugt paa den i det Nordlige. Jeg kom derved til at tænke paa den bekjendte Sætning, at, har det været saa længe, saa kan det være Dyrehavstiden med; det er den samme Sætning, som Ministeren overførte paa Terrainforholdene. Mig forekommer det, at der var meget bedre Grund til at sige: „Have vi paa Grund af Forholdene i det sydlige Sylland uhykkeligvis været nødt til at skade den gjenemgaaende Trafik ved at slaae mange Bugter mellem Øerne, saa vil det være saameget mere rimeligt, at man ikke gaaer hen og gjør det Samme i Vendsyssel uden den meest tydende Nød-